

Sygn. akt **II AKa 184/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Olszewski (spr.)
Sędziowie:	SA Andrzej Wiśniewski SO del. do SA Maciej Kawalko
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Christophera Świerka

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 r. sprawy

Z. K. (1)

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 10 lipca 2015 r., sygn. akt III K 11/15

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. D. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Maciej Kawalko Andrzej Olszewski Andrzej Wiśniewski

Sygn. akt II AKa 184/15

UZASADNIENIE

Z. K. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami:

„I. Sądu Rejonowego w Gryficach z 14 października 1997 r., sygn. akt II K 359/97, za przestępstwo z art. 176 dkk i z art. 168 dkk, zmienionym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie z dnia 12 stycznia 1998 r., sygn. akt IV Ka 1359/97, popełnione w dniu 5 marca 1997 r., na karę 6 lat pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Gryficach z 13 października 2004 r., sygn. akt IV K 471/08, za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione 9 maja 2008 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy

pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby, postanowieniem z dnia 19 września 2012 r., sygn. Ko 550/12. zarządzono wykonanie kary;

III. Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 8 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 104/12, za przestępstwo z art. 279 § 1 kk, popełnione 16 kwietnia 2010 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności;

IV. Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 14 czerwca 2013 r., sygn. akt III K 201/12, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 października 2013 r., sygn. akt II AKa 163/13, za przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 2 kk popełnione 19 lutego 2012 r., na karę 7 lat pozbawienia wolności.”

Wyrokiem łącznym z dnia 10 lipca 2015 r., Sąd Okręgowy w Szczecinie orzekł:

„I. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk w brzemieniu sprzed 1 lipca 2015 r. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach III i IV części wstępnej wyroku i wymierza Z. K. (1) karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

III. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie objęcia karą łączną kar jednostkowych orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach I i II części wstępnej wyroku;

IV. na podstawie art. 577 kpk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okresy faktycznego pozbawienia wolności w sprawie III K 201/12 od dnia 19 lutego 2012 r. do 28 marca 2013 r.;

V. na podstawie art. 624 kpk zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w sprawie o wydanie wyroku łącznego.”

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca skazanego, który wniósł o:

„ zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie I i orzeczenie co do istoty, poprzez wymierzenie skazanemu Z. K. (1) łącznej kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokami opisanymi w punktach III i IV części wstępnej wyroku i wymierzenie Z. K. (1) kary łącznej 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności na zasadzie pełnej absorpcji.”

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wymierzając karę łączną, Sąd Okręgowy mógł to uczynić w granicach od 7 lat do 9 lat pozbawienia wolności. Orzekając karę łączną 8 lat pozbawienia wolności, uwzględniono zarówno różnorodność przestępstw popełnionych przez skazanego, jak i jego aktualną opinię w zakładzie karnym. Słusznie Sąd Okręgowy zauważył, że dalszemu łagodzeniu kary sprzeciwia się to, iż w zakładzie karnym opinia o Z. K. (1) jest przeciętna, a orzeczenie jej w postulowanej przez obrońcę wysokości 7 lat pozbawienia wolności byłoby też niezgodne ze społecznym poczuciem sprawiedliwości. Sąd Apelacyjny w całości podziela tę argumentację i do niej się odwołuje. Tym samym apelacja obrońcy skazanego jest całkowicie bezzasadna.

Ponieważ skazany nie posiada żadnego majątku, ani dochodów, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolniono Z. K. (1) od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Natomiast orzeczenie o wynagrodzeniu za obronę z urzędu znajduje swoje uzasadnienie w § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) – Dz. U. z 2013 r., poz. 461.